

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/245/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212918
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512212918.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu H. J., J..S..Z.., T., E. XX, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému Š. Č., E., J. E. XXX/X, o zaplatenie 294,23 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom, P., J. XX, IČO: XX XXX XXX, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C/378/2012-44 z 11.3.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že žalobca nie je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 61,74 €.

Žalobcovi a žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 61,74 € na účet zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobca podal v zákonnej lehote, z uvedených dôvodov proti výroku II uznesenia o povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nasledovné odvolanie.

Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, citujúc znenie § 146 ods.1 písm. c), ods.2 O. s. p., uviedol, o. i., že § 146 ods.2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, že zavinenie podľa tohto ust. je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, preto, ak v tomto prípade vzal žalobca žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil bez uvedenia konkrétneho dôvodu, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia, preto mu podľa prvej vety § 146 ods.2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť žalovanému i vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zast. Na základe tejto skutočnosti zaviazal žalobcu, ktorý procesne zaviniel zastavenie konania, „k povinnosti“ uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania celkom 61,74 €, predstavujúce trovy jeho právneho zast. a pozostávajúce z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby za prevzatie veci a prípravu zast. 23,24 € [základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods.1, s použitím § 14 ods.3 písm. b) vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov; ďalej len vyhl.], z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby 7,63 € (§ 16 ods.3 vyhl.) a vyjadrenie z 13.8.2012 23,24 + režijná náhrada 7,63 €, spolu 61,74 €.

Žalobca v odvolaní tvrdil, že 1.Priznanie nároku na náhradu trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, že náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu, popri ktorej zák. pripúšťa niektoré výnimky (§ 142 ods.2,3,§ 144 a § 146 ods.2 O. s. p.), že z hľadiska výsledku konania (ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods.1 O. s. p.) vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania

vzťahov medzi nim - žalobcom a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne so žalovaným, že § 93 ods.4 O. s. p. prvá veta neznamená vytvorenie „ďalšieho plnohodnotného“ účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje, to je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi. Tvrdil ďalej, že nie je preto možné na základe § 93 ods.4 O. s. p. aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal, jeho postavenie sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo (v prípade vyhovenia žalobe by nebol povinný na plnenie) a preto aplikácia § 142 ods.1 O. s. p. je v tomto prípade vylúčená a, že úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom má v konaní vystupovať. 2. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie § 93 ods.2-4 O. s. p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu, titulom uplatnenia náhrady trov konania, že v prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu uvedenej činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená (v opačnom prípade je sporné, ako svoju činnosť v záujme ochrany práv spotrebiteľov reálne vykonáva) a nebude sa dávať zastupovať advokátom, pritom z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo občianskym združením, namiesto toho sa dané združenie dalo zastúpiť advokátom, čo domnienku o účelovosti jeho účasti (nielen) v tomto konaní popri paušálnych tvrdeniach o ochrane práv spotrebiteľa opodstatňuje, namietať preto, že náklady na zast. občianskeho združenia (vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa) advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy (lebo podľa zák. sa priznáva len ich náhrada! Vid' § 142 ods.1 O. s. p.) a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je žiadny právny dôvod ani z tohto hľadiska. Zároveň tvrdil, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zast. postupu občianskeho združenia je aj v rozpore s § 1, § 2 O. s. p. a § 3 ods.1 O. z. Napokon uviedol, že odvolanie preto podáva z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. a navrhol zmeniť výrok II v uznesení tak, že náhrada trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi sa neprizná.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že 1. Mal v konaní úspech vo veci, pretože súd žalobu žalobcu zamietol, že má principiálne právo na náhradu trov konania, v tomto smere poukazuje na najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku: Števíček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 331, príp. Drápal/Bureš a kol. Občiansky súdny poriadok, Velké komentáře, 1. vydání: C. H. Beck, 2009, str. 607. Ďalej, citujúc z odôvodnenia uznesenia 8Sžo/215/2010 z 22.6.2011 (publikované na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len SR) a uznesenia 11Co/356/2012-68 z 21.11.2012 Krajského súdu v Košiciach, uviedol, že v danom prípade žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, teda žalobca mal vo veci plný neúspech, čomu v sporovom konaní korešponduje jeho plný úspech a, že aj v danom prípade boli trovy vynaložené na procesne úkony súdu, pretože súd ho vyzval na vyjadrenie sa k žalobnému návrhu, že O. s. p. vo svojich ust. nevylučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom, že úspech v súdnom konaní je spojený so schopnosťou procesnoprávneho uplatnenia hmotného práva, že náklady s tým spojené sú v zásade účelné, že je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ a napomáhali uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb, zvlášť ak na druhej strane je skúsený dodávateľ a ten sa dá v každej veci zastúpiť silnou advokátskou kanceláriou, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zast. a, že aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval žalobca, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Tvrdil, že jeho trovy boli jednoznačne účelne vynaložené a citoval časť z odst. 12 odôvodnenia nálezu I.ÚS 2862/07 z 5.11.2008 (N 189/51 SbNU 307) a časť z odôvodnenia nálezu IV.ÚS 2513/09 z 2.2.2010 (N 17/56 SbNU 169) a, že - ako vyplýva z uvedeného rozhodnutia - pojem účelne vynaložené náklady je nutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi. 1. Tvrdil, že v tomto prípade išlo o trovy právneho zast., ktoré bezprostredne súviseli s konaním, právny úkon - vyjadrenie k žalobe nepochybne takýmto úkonom je, 2. Vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo vykonané s náležitou starostlivosťou a relevanciou, jeho zástupca ho podal až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s jeho obsahom a obsahom jeho príloh, 3. Svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, a v dôsledku

ktorého berie žalobca svoju žalobu späť, preto nie je tento úkon ani nadbytočným,⁴. Jeho vyjadrenie bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa, súd nemôže sám vzniesť námietku premlčania,⁵. Tento úkon nebol ani nadmerný, uplatnená hodnota trov konania je vypočítaná v súlade s vyhl. o odmenách a náhradách advokátov č.655/04 Z. z.,⁶. Z týchto podstatných dôvodov treba považovať trovy právneho zast. za nanajvýš účelné aj s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti, bol mu daný priestor, aby sa k veci vyjadril, chránil práva spotrebiteľa, čo aj pri prvom úkone, ktorý mu patrí, urobil,⁷. Pred každým vyjadrením sa k žalobnému návrhu musí sa oboznámiť so žalobou, jej podstatou, s vyjadrením žalovaného, uskutočniť skutkový právny rozbor a až potom pristúpi k vyjadreniu sa, že hoci sa môžu zdať jeho vyjadrenia obdobné, čo je zapríčinené obdobnými žalobami žalobcu, za každé vyjadrenie sa nesie jeho zástupca plnú zodpovednosť za spôsobenú škodu, stavovskú zodpovednosť a p., preto, ak nesie plnú (nie zníženú) zodpovednosť za svoje právne služby, zodpovedá tejto plnej zodpovednosti aj nárok na jeho plnú odmenu a s tým súvisiacu aj plnú náhradu trov právneho zast. Poukázal na to, že jeho konanie je len reakciou na žalobu, ktorou sú porušované práva spotrebiteľa, podanú žalobcom, že jeho konanie nie je príčinou, ale následkom konania dodávateľa, že stačí, aby žalobca nepodával žaloby, ktorými si uplatňuje premlčané pohľadávky a plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, že nebude mať do čoho vstupovať a taktiež nebude žiadať náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli. K argumentácii, že v obdobných veciach podáva opakované a právne nenáročné podania uviedol, že tieto „naše opakované a právne nenáročné podania“ sú len reakciou na opakované nedôvodné a „právne nenáročné žaloby“, ktorými žalobca doslova zahlučuje všetky súdy v SR, že za zdanlivou jednoduchosťou sporov sa skrýva enormné množstvo práce a vynaložených prostriedkov, že táto agenda vyžaduje nielen právnickú kvalifikáciu, ale aj enormné nároky na osoby, ktoré ju vykonávajú, že nemá finančné prostriedky ani personálne obsadenie, preto jedinou možnosťou pre efektívne presadzovanie spotrebiteľských práv na našich súdoch je realizovanie jeho činnosti prostredníctvom ochotných advokátskych kancelárií, že ak zistil, že nárok je premlčaný, vzniesol námietku premlčania, že je potrebné si uvedomiť, že námietku premlčania nie je možné zdôvodniť vždy inak, iba tak ako ju zdôvodnil, avšak pred jej podaním musí si preštudovať celý žalobný návrh, oboznámiť sa so základom nároku a s okolnosťami za akých bol nárok uplatnený, že námietku premlčania nie je možné vznášať paušálne bez tohto posúdenia, že úkon právnej služby, napr. vyjadrenie k žalobnému návrhu nie je možné vnímať len cez to, ako je napísané, ale komplexne vrátane toho čo tomuto úkonu predchádza, že znenie stanov alebo dokonca! názov združenia, ešte samo osebe, nie je vyjadrením odbornej zdatnosti jeho členov poskytovať právnu pomoc spotrebiteľom, ide o stanov, ktoré sú voľne šíriteľné na internete a ktoré si jeho zakladajúci členovia osvojili za svoje, z ich znenia výslovne a ani implicitne nevyplýva, či bude zastupovať spotrebiteľov „vlastným rozumom“ alebo tak urobí prostredníctvom zástupcu advokáta, ktorého si zvolí, čo mu právna úprava umožňuje, že 1 z jeho členov (prezident) má vysokoškolské vzdelanie filozofického smeru, a 2 členovia majú stredoškolské vzdelanie, že pokiaľ ide o činnosť jeho členov, tí vykonávajú iba nenáročné, jednoduché práce, ako je napr. evidencia konaní, evidencia spotrebiteľov, získavanie kontaktu na spotrebiteľa, rozširovanie informácií o existencii združenia, že právnu činnosť jeho členovia nevykonávajú, lebo nemajú na to potrebné odborné znalosti, aby sa vyrovnali silnej advokátskej kancelárii, ktorá zastupuje žalobcu v každom konaní, že nemal a nemá medzi svojimi členmi osoby s odbornými právnymi znalosťami, nezamestnával a nezamestnáva takéto osoby, že záver o tom, že musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom je nesprávny, neústavný a neudržateľný, že absurdným dôsledkom takéhoto názoru je, že vytvoriť združenie a stať sa jeho členom nemôžu iba osoby s neprávnickým vzdelaním, že tento absurdný záver popiera ústavou zaručené právo každého, (teda aj osôb bez odborných právnych znalostí) slobodne sa združovať s inými osobami (bez odborných právnych znalostí) do občianskeho združenia takéhoto charakteru, že vyžadovať, aby členom tohto združenia bola aj osoba s odbornými právnymi znalosťami, je neústavným zásahom do práva každého slobodne sa združovať, je to rovnako absurdné ako vyžadovať, aby členom združenia za krajšie životné prostredie bol aspoň jeden vyštudovaný environmentalista, že účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu, že takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zast. advokátom boli zbytočné, napr. námietka premlčania po späťvzati žaloby, resp. neúčelné 2 x zopakované vyjadrenie, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom, v opačnom prípade by vo veciach, ktoré sa prelínajú s predmetom činnosti účastníka nebolo zabezpečené ústavné právo každého na právnu pomoc, pretože potom by sa účastník konania odmietol dať zastúpiť advokátom z dôvodu, že jeho náklady, aj keď bude úspešný, nebudú nahradené, hoci mu právne zast. v každom konaní Ústava SR umožňuje a

garantuje, v konečnom dôsledku by mu takýto postup súdov v tom bránil, že ak by jeho trovy neboli účelne vynaložené, potom sú neúčelne vynaložené aj trovy právneho zast. všetkých bánk, poisťovní, vymáhateľských spoločností, prepravných spoločností, mobilných operátorov, dodávateľov energií a iných žalobcov, pre ktorých je charakteristické, že sa dajú zastúpiť advokátom, čo je v rozpore s dennodennou realitou, nielen na tomto súde, ale na všetkých súdoch v SR, že čl.47 ods.2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní (akomkoľvek náročnom, menej náročnom) pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zák., že je nepochybné, že je riadnym účastníkom, teda v súlade s cit. čl. Ústavy SR aj O. s. p. má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu, že z ničoho nevyplýva, že sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom, že ak zák. garantuje právo na zast. účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie, že právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané čl.169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov, že právo na právne zast. vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci C279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl.47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a, že z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať a, že nie je možné zo strany súdu, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, zmiernovať dôsledky špekulatívneho prístupu žalobcu, keď sa sám v nedobrej viere a vedome rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu v konaní podaním premlčaného nároku, zneužívajúc stav nízkeho právneho vedomia priemerných spotrebiteľov a vyslovene skúša, ktorý súd mu plnenie (aj z neprijateľných zmluvných podmienok) prizná. Zdôraznil, že trovy konania nezavinil, žaloby podával žalobca, on len reagoval realizáciou svojho ústavného práva konať pred súdom na procesnú situáciu vyvolanú žalobcom a to hneď pri prvom úkone, ktorý mu patril. Bol toho názoru, že pokiaľ žalobca vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na neexistenciu databázy vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok, môže sa bežne stať, že iný súd mu plnenie prizná (porovnaj uznesenie KS v Prešove 6Co/91/2011- str.7), že ak žalobca cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje premlčané nároky, ktoré sú navyše v rozpore s právom (zmluvy obsahujú už spomenuté neprijateľné zmluvné podmienky), nie je dôvod pri rozhodnutí o trovách konania žalobcu, práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, od trov konania odbremeniť. S poukazom na uvedené navrhol vydať vo veci uznesenie, podľa ktorého sa napadnutý výrok potvrdzuje a žalobca je povinný zaplatiť mu trovy odvolacieho konania 23,25 € na účet jeho zástupcu.

Uznesenie, okrem výroku o povinnosti žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 61,74 €, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom rozsahu preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), pokiaľ ide o výrok II, preto ho podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobca nie je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 61,74 €.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa (príklad s priezviskom Zubár je úplne od veci). Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák.

upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovanému žiadne trovy nevznikli a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.